

— Твърдѣ добръ, пріятелю, рече единътъ отъ съгледа-
читѣ. Ще наемемъ единъ каикъ да ны прѣкара на анадо-
скѣтъ странѣ и ще ти извѣстимъ.

— Азъ ще идвамъ всякъ сутринѣ да пытамъ.

— Съгласны сме.

Съгледачитѣ като излѣзохъ упѣтихъ ся на полицій-
тѣ и поискахъ отъ утрѣ на тѣй да ся тури подъ тѣхно
расположеніе единъ каикъ и да ся прѣоблѣкѣтъ десеть ду-
ши заплѣта въ цивилны дрехы за да ги придружатъ.

Исканіето имъ ся извърши. Отъ десетъмината заплѣ-
та, тримата ся прѣоблѣкохъ като касаци, двамата като
праматары, и носяхъ съсъ себе си и дребны нѣкои стоки,
четырмата ся облѣкохъ като каикчи и единъ облѣче про-
сешкы дрехы. Оръжіята и военны припасы, като фишецы
и другы потрѣбны нѣща на прѣоблѣченнытъ заплѣта, тури-
хъ ги въ каикѣтъ и ги скрыхъ.

Двамата съгледачи ся завъряхъ въ гостинницѣтъ, и
на другийтъ день ся сымѣ.

Главновѣтъ човѣкъ ги срѣщѣ въ вѣншиѣтъ залѣ като
излѣзвахъ и ги попита.

— Готовы сме, пріятелю! каикѣтъ е готовъ! Друго не
остава, освѣтъ само да трѣгнемъ.

— Хайде да вървимъ! И азъ съмъ готовъ.

— За кѣдѣ? На коѣ скелѣ?

— За Банджрѣ. Отъ тамо послѣ ще вземемъ всинца
конѣ и ще ся упѣтимъ за мѣстото.

И трѣгнѣхъ, слѣдъ като платихъ щедро на гостинника

ГЛАВА 44.

Кои то копаѣтъ ямъ, падатъ въ неѣ.

Ивицата суша която ся простира отъ вѣтрѣшнійтъ
ѣгътъ на Измитскійтъ заливъ до Банджрѣ, по крайбрѣ-
жіята на Малѣ Азіѣ, е просѣчена отъ рѣкы, планины, до-
лины и потоцы, высокы стрѣмнины, могили и великолѣпны
лѣсове, тѣй що пѣтникѣтъ ся смѣйва и не знае на кое по-
мѣрѣтъ да ся чули и на какво по подирѣ отъ тѣзи бога-
ты, великолѣпны, ужасителны и омайны видове. А малцина
сѣ които сѣ проходили вѣтрѣшностѣтъ на тѣзи ивицѣ и
да не сѣ осѣтили онова безсиліе и онзи страхъ който е
сѣдиненъ съ неискъзано очудваніе, каквыто осѣща всяко